

บทสวด "โพชฌังคปริตร"

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(3 จบ)

พุทฺธัง อาราทันถิ กะโรมิ
ธัมมัง อาราทันถิ กะโรมิ
สังคัง อาราทันถิ กะโรมิ

โพชฌังโค สติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะธา
(โพชฌงค์ 7 ประการ คือ สติสัมโพชฌงค์ ธรรมวิจยะสัมโพชฌงค์)
วิริยัมปีติ ปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะธาปะเร
(วิริยะสัมโพชฌงค์ ปิตีสัมโพชฌงค์ ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์)
สละมาธูปะกะโพชฌังคา
(สมาธิสัมโพชฌงค์ และอุเบกขาสัมโพชฌงค์)
ลัตเตเต สัพพะทัสสิณา มุนินา สัมมะทักขาทา
(7 ประการเหล่านี้ เป็นธรรมอันพระมุนีเจ้า ผู้ทรงเห็นธรรมทั้งปวงตรัสไว้ชอบแล้ว)
ภาวิตา พะหุลีกะตา
(อันบุคคลเจริญแล้วกระทำให้มากแล้ว)
สังวัตตันติ อะภิญญาเย นีพพานายะ จะ โพธิยา
(ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ และเพื่อนิพพาน)
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
(ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้)
โสคติ เต โทตุ สัพพะทา
(ขอความสุขสวัสดี จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ)
เอกัสมิง สมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง คิลาเน ทุกขิเต ทิสวา
(ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้า ทอดพระเนตรเห็นพระโมคคัลลานะ และพระมหากัสสปะเป็นไข้
ได้รับความลำบาก)
โพชฌังเค ลัตตะ เทสะยิ
(จึงทรงแสดงโพชฌงค์ 7 ประการ ให้ท่านทั้งสองฟัง)
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา
(ท่านทั้งสองนั้น ชื่นชมยินดียิ่ง ซึ่งโพชฌงค์ธรรม)

โรคา มัจฉิณฺตุ ตังชฌเน

(โรคก็หายได้ในบัดดล)

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

(ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้)

โสถถิ เต โหตุ สัพพะทา

(ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ)

เอกะทา อัมมะราชาปิ เคลัญญะนาภิปีฬิโต

(ในครั้งหนึ่ง องค์พระธรรมราชาเอง (พระพุทธเจ้า) ทรงประชวรเป็นไข้หนัก)

จุนทิตถะเรนะ ตัญญะวะ ณะณาเปตวานะ สาพะรัง

(รับสั่งให้พระจุนทะเถระ กล่าวโพชฌงค์นั้นนั้นแลถวายโดยเคารพ)

สัมโมทิตวา จะ อาพาธา ตัมहा วุฏฐาสิ ฐานะโส

(ก็ทรงบันเทิงพระหฤทัย หายจากพระประชวรนั้นได้โดยพลัน)

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

(ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้)

โสถถิ เต โหตุ สัพพะทา

(ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ)

ปะทีนา เต จะ อาพาธา ตินณันนัมปิ มะเทสินัง

(ก็อาพาธทั้งหลายนั้น ของพระผู้ทรงคุณอันยิ่งใหญ่ทั้ง 3 องค์นั้น หายแล้วไม่กลับเป็นอีก)

มัตถาคะตะกิเลสวาระ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง

(ดูจงตั้งกิเลส ถูกอริยมรรคกำจัดเสียแล้ว ถึงซึ่งความไม่เกิดอีกเป็นธรรมดา)

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

(ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้)

โสถถิ เต โหตุ สัพพะทา

(ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ เทอญ)

หลังจากสวดมนต์จบ น้อมจิตเข้าหาตัวเรา สงบนิ่งพักอยู่จนจิตสงบ

พอจิตเราสงบ มีอาการโปร่งโล่งสบาย ก็พร้อมเหมาะควรแก่การอธิษฐานจิตถวายพระพรแต่ทั้ง

สองพระองค์

จากนั้นอธิษฐานจิตถวายพระพรแต่ทั้งสองพระองค์ ให้ทั้งสองพระองค์มีกำลังพระทัยที่เข้มแข็ง ให้

หายจากพระอาการประชวรโดยไว